

отъ тѣхъ. Добрата страна на погрѣшкитѣ се заключава въ това, че чрезъ тѣхъ човѣкъ познава себе си, познава ближния си и се отнася снисходително къмъ всѣки, който грѣши. Не е въпросъ да се поощряватъ погрѣшкитѣ, но не сждете грѣшния, падналия и слабия. Човѣкъ понѣкога грѣши, безъ да иска. Той е попадналъ на хлъзгава почва, дето падането е неизбѣжно. Обикновениятъ човѣкъ се учи отъ своитѣ погрѣшки, а мъдрецътъ — отъ грѣшкитѣ на другитѣ.

Примѣритѣ, които изнесохъ въ днешната лекция, представятъ методи, съ които природата си служи при възпитанието на човѣка. Разумниятъ човѣкъ ги използва за самовъзпитанието си.

За следния пжтъ нека всѣки отъ васъ изнесе три примѣра отъ живота: единиятъ примѣръ да бжде подобенъ на този съ Кутузовъ и офицера, вториятъ — на полковника и генералската дъщеря, а третиятъ — на момата, която платила дрехитѣ на момъка. Ако не можете да дадете такива примѣри, не правете опита, който децата направили съ вжженцето на бомбата. Избѣгвайте опити, на които краятъ води къмъ нещастие. Направите ли такъвъ опитъ, молете се да дойде възрастниятъ и разуменъ човѣкъ съ ножчето си, да прерѣже вжженцето, преди още бомбата да е избухнала. Като видите, че рѣже вжжето, не се сърдете, че се бърка въ работитѣ ви. Той ви спасява отъ нещастие. Благодарете му, че пре-